

Az Országgyűlés
Foglalkoztatási és Munkaügyi Bizottsága

Országgyűlési Hivatal

Irományszám: T/11208/19

Érkezett: 2013. MÁJ 27.

Bizottsági módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés Foglalkoztatási és munkaügyi bizottsága az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján az egyes törvényeknek a távolléti díj számításával és a közpénzek szabályozásával összefüggő módosításáról T/11208. számú törvényjavaslathoz az alábbi

bizottsági módosító javaslatot

terjeszti elő:

1. A törvényjavaslat 1. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A Kjt. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közalkalmazotti jogviszony tekintetében az Mt. Általános rendelkezései (Első Rész) közül

a) a 12. § (3) bekezdését**[ból]** azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy [„]a munkaerőpiaci viszonyokat[” szövegrész] nem kell figyelembe venni, valamint [és] a 13. § nem alkalmazható,

b) a 10. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a közalkalmazott neve és beosztása – a nemzetbiztonsági szolgálatok által foglalkoztatott közalkalmazottakat kivéve – közérdekű adatnak minősül, azt bárki megismerheti.”

2. A törvényjavaslat 1. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a további bekezdések számozása és a hivatkozások értelemszerűen módosulnak:

„(15) A Kjt. 85. § (3) bekezdés b) pontja a következő bb) alponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy – a (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően – rendeletben határozza meg

a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézményeknél foglalkoztatott, illetve más költségvetési szervnél ilyen tevékenységet végző közalkalmazottak tekintetében)

„bb) az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges iskolai végzettség, szakképesítés, illetve szakképzettség megszerzése alóli felmentés szabályait,”

3. A törvényjavaslat 8. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a további bekezdések számozása és a hivatkozások értelemszerűen módosulnak:

„(5) Az Mt. 120. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„120. § A munkavállalónak, ha

a) a rehabilitációs szakértői szerv legalább ötven százalékos mértékű egészségkárosodását megállapította,

b) fogyatékosági támogatásra jogosult, vagy

c) vakok személyi járadékára jogosult
évenként öt munkanap pótszabadság jár.”

4. A törvényjavaslat 8. § (22) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(22) Az Mt. 151. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„151. § (1) A távolléti díj megállapításakor a vasárnapi pótlékot, a műszakpótlékot, az éjszakai pótlékot és a 144. § (1) bekezdés szerinti bérpótlékot a (2)–(5) bekezdésben foglaltak szerint kell figyelembe venni.

(2) A vasárnapi pótlékot a távolléti díj kiszámításánál akkor kell figyelembe venni, ha a munkavállaló az irányadó időszakban legalább a vasárnapok egyharmadában beosztás szerinti munkaidejében [rendes munkaidőben] munkát végzett.

(3) A műszakpótlékot és az éjszakai bérpótlékot a távolléti díj kiszámításánál akkor kell figyelembe venni, ha a munkavállaló az irányadó időszakban legalább a beosztás szerinti munkaideje harminc százalékának megfelelő tartamban műszak- vagy éjszakai bérpótléokra jogosító időszakban végzett munkát.

(4) Az ügyelet és a készenlét tartamára kifizetett bérpótlékot a távolléti díj kiszámításánál akkor kell figyelembe venni, ha a munkáltató a munkavállaló számára az irányadó időszakban átlagosan legalább havi kilencvenhat óra tartamú ügyeletet vagy készenlétet rendelt el.

(5) A bérpótlékot az egy órára járó távolléti díj kiszámítás[akor]ánál úgy kell figyelembe venni, hogy az irányadó időszakra kifizetett bérpótlék összegét osztani kell az irányadó időszakban, [**rendes**] a beosztás szerinti munkaidőben teljesített órák számával (osztószám).”

5. A törvényjavaslat 8. § (24) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(24) Az Mt. 156. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„156. § (1) Egyenlőtlen munkaidő–beosztás és

a) havibéres díjazás esetén a munkavállalónak – a beosztás szerinti munkaidő mértékétől függetlenül – a havi alapbére jár;

b) órabéres díjazás esetén – eltérő megállapodás hiányában – a munkáltató a munkavállaló munkabérét az adott hónapban irányadó általános munkarend szerinti munkanapok számának és a napi munkaidőnek az alapulvételével számolja el és fizeti ki.

(2) A munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak lejártakor a munkavállaló munkabérét az általános munkarend és a napi munkaidő, valamint a teljesített munkaidő alapulvételével el kell számolni.

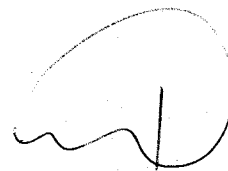
(3) A munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak lejártát követően [**húsz napon belül**], ha a munkavállaló a (2) bekezdés szerint elszámolt munkabérnél alacsonyabb összegű munkabérben részesült, a különbözetet sámára a következő havi munkabérrel ki kell fizetni.

(4) Az előlegnyújtásból eredő követelésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, ha a munkavállaló a (2) bekezdésben foglaltak szerint elszámolt munkabérnél magasabb összegű munkabérben részesült.”

INDOKOLÁS

1. Kodifikációs szempontú pontosítást tartalmaz.
2. A jogalkalmazói jelzések alapján a gyermekvédelmi ágazatban indokolt – különösen a kis településeken működő gyermekotthonok, lakásotthonok folyamatos működésének biztosítása érdekében – egyes munkakörökben a képesítési előírások alóli, határozott idejű felmentési lehetőség biztosítása. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 61. § (4) bekezdése általánosságban lehetőséget biztosít arra, hogy végrehajtási rendelet a képesítési előírások alól felmentést adjon. A szociális ágazat tekintetében azonban jelenleg nincs olyan felhatalmazó rendelkezés, amely biztosítaná a felmentésre vonatkozó végrehajtási szabályok megalkotását.
3. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 120. §-a értelmében a munkavállalónak, ha a rehabilitációs szakértői szerv legalább ötven százalékos mértékű egészségkárosodását megállapította, évenként öt munkanap pótszabadság jár. Ez a rendelkezés a pótszabadságra való jogosultság mértékét nem a fogyatékos állapot fennállásához, hanem az egészségkárosodás tényéhez köti. Ebből következően a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény alapján súlyos fogyatékosnak minősülő személy, illetve a vakok személyi járadékában részesülő, akinek az egészségkárosodása egyébként szintén meghaladja az 50 %-os mértéket, csak akkor jogosult a pótszabadságra, ha a rehabilitációs szakigazgatási szervtől külön kéri az egészségkárosodás minősítését is. Ez az érintettekre indokolatlan terhet ró, ezért szükséges az Mt. érintett rendelkezésének módosítása.
4. A 151. § (2) bekezdésének, illetve (5) bekezdésének szóhasználatát összhangba kell hozni a törvény más rendelkezéseinek szóhasználatával.
5. A 155. § módosításával a hó közti bérszámfejtés kötelezettsége megszűnik. E rendelkezéssel összhangban szükséges a 156. § (3) bekezdését is módosítani.

Budapest, 2013. május 27.

Gúr Nándor

elnök